

ДЕТСКА ГРАДИНА

Кой е тоя сладък хоръ
тамъ — въ училищния дворъ?
Туй сж малкитъ дечица —
уловени за ржчица.

Тѣ сж въ детската градина
чудна, весела дружина.
Цѣло лѣто тамъ си пѣятъ
и си радостно живѣятъ.

Тамъ госпожица Милена
като слънце е засмѣна —
плѣска, плѣска имъ съ ржце
и ги люби отъ сърдце.
Сто очички все къмъ нея
като кладенчета грѣятъ.

Тя имъ казва: — Подскачете!
Разтворете си ржцетъ!
Ей така,
и така —
повдигнете си крака!
Тичайте сега следъ менъ —
тъй играятъ по цѣль день!

Сутринь рано къмъ нивята
трѣгватъ майкитъ съ децата

и на детската градина
ги оставатъ и заминатъ.

Тамъ учителката драга
съ радостъ срѣща ги на прага,
по коситъ ги милува
като майка ги цѣлува.

Де сж виждали въ дома си
тѣ креватчета и маси?
Тукъ на обѣдъ, щомъ ядатъ —
всички лѣгатъ, всички спятъ. . .

Гледа малкитъ презъ плетъ
Атанасъ отъ втори класъ:
— Нѣкога такъвъ късметъ
въ село нѣмаше за насъ!

Чу го селянинътъ Стамо
и потупа го по рамо:
— Е, момченце, помня азъ —
нѣмаше ги и за насъ!

Ала вече ще ги има
и презъ лѣто, и презъ зима.
И ще бждатъ по-красиви,
и децата — по-щастливи!..

Асенъ Босевъ

МОНАХЪТЪ
ИЛАРИОНЪ

Лекиятъ бѣломорски вѣтъръ, пре-
летѣлъ надъ лозята и маслиновитъ
гори, слизаше въ двора на Хилен-
дарския манастиръ, брулѣше ли-

стата на дветъ трепетлики край
чешмата и подсвиркваше въ бод-
ливитъ клоне на кипариситъ въ ма-
настирския дворъ. Есенното слънце